

Layout og forsidefoto: Finn Egede Rasmussen

Jelling Kirke
Lystrup-Elsted Koret
Torsdag den 23. oktober 2008 kl. 19.30

Jelling Kirke ca. 1640

Min Jesus, lad mit hjerte få

Musik: Carl Nielsen. Tekst: Grundtvig

Min Jesus lad mit hjerte få
en sådan smag på dig,
at nat og dag du være må
min sjæl umistelig!

Da bliver nådens tid og stund
mig sød og lystelig,
til du mig kysser med din mund
og tager hjem til dig.

Mit hjerte i den grav, du lå
til påskemorgen rød,
lad, når det aftner, hvile få
og smile ad sin død.

Før så mig arme synder hjem
med din retfærdighed
til dit det ny Jerusalem,
til al din herlighed!

Program

D. Buxtehude	Nu bede vi den Helligånd
P.E. Lange-Müller af Madonnasange	Ave Maris Stella Madonna over bølgerne
Knud Jeppesen	Nu rinder solen op Han har grundlagt en stad
Peter Elkjær-Petersen	3 Siseby-orgel præludier
Peer Kjær Andersen	Mystiske jord Herre Konge, det er tid
Jesper Madsen	O, havde jeg dog tusind tunger Nu sol i øst oprinder mild
Erik Haumann	Over vor forventnings tid Blåt vælded' lys frem
Carl Nielsen	Små præludier op. 51, nr. 2, 22, 27
Carl Nielsen	Min Jesus, lad mit hjerte få
Trærup Sark	Toccatà primi Toni

Dirigent: Lis Klestrup

Ved orglet: Peer Kjær Andersen

P.E. Lange-Müller: To Madonnasange

Ave Maris Stella

Hil Dig, Havets Stjerne, Stjerne, klare, milde,
Redningsblus paa Verdens mørke Vover vilde!
Stærke Lys i Natten, alle Blindes Øje,
Havets Stjerne, hjælp Guds Moder høje!
Hjælp os Vej at finde hjem til Ham, hvem alle
vaadestedte Sjæle dybt til Fode falde!
Hil Dig, Havets Stjerne,
Med din Søn tilsammen,
Sol, Alverdens Gud og Frelser, Amen!

Madonna over Bølgerne

Hil Dig, Du Lys over Havet,
Tindrende Blus paa den skummende,
stenede Strand!
Hil Dig, de Ængstedes Frelse,
der lindrende aabner din Favn
for hver skibbruden Mand.
Du, som paa Revet omkring Opatija
sprang som et Under af Fjeldblokken ud,
o hil Dig, Mysteriets Dronning Maria,
Sjælernes Moder, Søster og Brud!

Her, hvor min jordiske Længsel forstummede,
daler et Hjerte, som Du kun gør glad,
her ned for din snehvide,
bølgeomskummede Jomfrufod
tyst som et faldende Blad.
Du Ungmø, Lillie, gratiæ via,
Elskov evindeligt pletfri og prud,
o hil Dig, Mysteriets Dronning Maria,
Sjælernes Moder, Søster og Brud!
Hil Dig!

Blåt vælded lys frem

Musik: Erik Haumann. Tekst: Lisbeth Smedegaard Andersen

Blåt vælded lys frem bag skyers skred,
rørte vor jord midt i tidens strømme,
svøbte en flig af Guds evighed
som blanke knopskæl om vinterdrømme.
Skærmer hernede
Gudsrigets glæde
sårbart til stede i tro og håb.

Det barn, der sover ved moders bryst,
er dog det ord, hvorved alting skabtes:
Englenes glæde, Guds øjenlyst,
menneskers liv her, hvor liv fortabtes.
Han er hernede
Gudsrigets glæde
nyfødt til stede i tro og håb.

Han knytter syvstjernens strålebånd,
åbner dog varsomt de blindes øjne.
Himmel og jord i den samme hånd -
sandhedens lys midt blandt vore løgne.
Er selv hernede
Gudsrigets glæde
synligt til stede i tro og håb.

Sort knejser korset på udbrændt jord,
afslører mørket bag løgnens maske.
Døden blev støv for Dit påskeord -
livstræet skyder af sten og aske.
Breder hernede
Gudsrigets glæde
lysfyldt til stede i tro og håb.

Herre, du kom for at leve her,
række din hånd til de små og svage.
Løvspring forjættes i håbets træer,
når dine ord bærer julens dage.
Skaber hernede
Gudsrigets glæde
evigt til stede i tro og håb.

... over vor forventningstid

Musik: Erik Haumann. Tekst: Lisbeth Smedegaard Andersen

Sort som tomhed tung og stum
raged nat før tid og rum
indtil Gud af kærlighed
skabte tid af evighed.

Ordets gyldne dråbeglød
skærmet i Guds tankes skød
brast til lys! En skygge sort
sank bag rummets vidder bort.

Jorden, givet os som hjem
steg med dyr og vækster frem,
frugter, fisk og fugleskrig
lysets flugt om hav og vig.

I os veksler nat og dag,
lever i vort åndedrag,
tidens fylde: Sorg og lyst
blir til forår, sommer, høst.

Du, som kendte mørkets frugt:
ondskab, angst og vidløs flugt,
bredte himlen, dyb og vid
over vor forventningstid.

Sendte glædens lys til jord
ved din søn med livets ord,
dåbens vand og altrets brød
vinens dybe dråbeglød.

Fra alverdens kirkerum
går hans budskab jorden om,
lyser over os Guds fred
nu og i al evighed.

Nu rinder solen op

Musik: Knud Jeppesen. Tekst: Thomas Kingo

Nu rinder solen op
af Østerlide
forgylder klippens top
og bjergets side;
vær glad min sjæl og lad din stemme klinge,
stig op fra jordens bo,
du dig med tak og tro
til Himlen svinge.

Utallig såsom sand
og uden måde,
som havets dybe vand
er Herrens nåde,
med den hver dag min sjæl han overgyder,
hver morgen i min skål
en nåde uden mål
til mig nedflyder.

Du bedst min tarv og trang,
o, Herre kender,
tilmed er lykkens gang
i dine hænder,
og hvad mig tjener bedst i hver en måde,
du det tilforne ser.
Min sjæl, hvad vil du mer?
Lad Gud kun råde!

Lad landet dejligt stå
af frugt og grøde,
lad sandhed fremgang få
og retten møde:
Gud give mig min del med alle andre,
indtil jeg hos min grav
nedlægge skal min stav
og heden vandre.

Han har grundlagt en stad

Musik: Knud Jeppesen. Tekst: Psalme LXXXVII, 1-3, 4-5, 7

Han har grundlagt en Stad på de hellige Bjerge
Herren elsker Zions Porte
fremfor alle Jakobs Boliger
Der er herlige Ting sagte om dig, du Guds Stad
Sela!
En fødtes her, en anden der!
Men Zion kalder man Moder,
dér fødtes enhver.
Syngende og dansende siger de:
Alle mine Kilder er i Dig

Mystiske Jord

Musik: Peer Kjær Andersen. Tekst: Ole Sarvig

Mystiske jord, hvor hvert tegn er Guds ord.
Vejen fra sted til sted vandrer du med:
Mødernes ven har nu mødt os igen,
kom som et pust af ånd
på vejens bånd

Tonende svar på vort liv, som det var.
Ingen kan vide, hvor du er og står.
Du har beredt hvad der sker og er sket.
Dybt i vor tankes sum
venter du stum.

Herre Konge, det er tid

Musik: Peer Kjær Andersen. Tekst: Ole Sarvig

Herre Konge, det er tid,
tid at stå i sjælens rige
som en stjerne uden lige,
tid at kalde, midnatstid.

Herre stjerne, lys os nu,
ind i sjælens mindste gemme,
så vi aldrig mer' skal glemme,
at vor stjerne: Det er Du!

Herre du, vor frelserånd,
fra det nye faderrige
kalder Du os dine lige,
rækker os din menneskehånd.

Tag da vores nærhed her,
men' skelivets angst og smerte:
Vi er blodet i Dit hjerte,
mens det store under sker!